

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

31 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Cu participarea:

Procurorului

Pavel Guțan

Avocatului

Ludmila Bolocan

Inculpatului

Radic Bejenaru

a judecat cu participarea părților, recursul prin care se solicită casarea încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, declarat de inculpatul

Bejenaru Radic xxxx.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs:

- 28.01.2019 – 31.01.2019.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpatul a solicitat casarea încheierii instanței de apel, cu admiterea cererii privind liberarea sa de sub arest.

Avocatul a susținut cele declarate de inculpat și a solicitat admiterea recursului.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea recursului, deoarece încheierea instanței de apel nu poate fi contestată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2018, Bejenaru Radic a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatului i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv, cu menținerea până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul executării pedepsei a fost calculat din data de 11.07.2018, cu includerea termenului deținerii în arest preventiv de la 11.12.2017 până la 11.07.2018.

2. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpat și avocatul său, Ludmila Bolocan.

3. În cadrul ședinței instanței de apel inculpatul a înaintat cerere prin care a solicitat liberarea din arest.

4. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, cererea inculpatului a fost respinsă ca inadmisibilă.

4.1. Colegiul penal a menționat că, în privința inculpatului există o sentință de condamnare, iar termenul de „condamnare” este în sensul de „declararea persoanei ca vinovată” („declarație de culpabilitate”), consecutivă stabilirii legale a existenței infracțiunii, cât și aplicarea pedepsei sau a unei alte măsuri privative de libertate.

5. Împotriva încheierii a declarat recurs inculpatul, prin care solicită casarea acesteia și revocarea măsurii preventive sub formă de arest.

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, audiind persoanele prezente în ședință, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 342 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asiguratorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată.*

Încheierile emise ca documente separate trebuie să corespundă tuturor rigorilor unei hotărâri judecătorești, trebuie să conțină partea introductivă, descriptivă și dispozitivul, trebuie să conțină informații privind data și locul adoptării, denumirea instanței și numele judecătorilor și a celorlalți participanți la proces, numărul cauzei penale și date privind inculpatul. Încheierea trebuie să prevadă informații privind subiectul în legătură cu care a fost emisă această hotărâre, opinia părților, concluziile instanței și soluția propusă și trebuie să fie motivată, iar copia încheierii se cuvine a fi transmisă persoanei vizată și subiectului care urmează să o execute.

Colegiul penal precizează că, instanța de apel luând în considerație prevederile enunțate și categoria chestiunilor apărute în timpul judecării cauzei corect a ajuns la concluzia adoptării unei încheieri aparte, pronunțată public conform alin. (4) al art. 342 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, *la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive*

poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Luând în considerație prevederile enunțate mai sus și reieșind din materialele cauzei, Colegiul precizează că, în cadrul judecării cauzei penale inculpatul a depus cerere prin care a solicitat revocarea măsurii preventive sub formă de arest aplicată prin sentința instanței de fond.

Prin încheierea instanței de apel din 17.12.2018, cererea a fost respinsă ca inadmisibilă și argumentat prin faptul că, în privința inculpatului există o sentință de condamnare în baza căreia acesta este deținut la moment și lipsit de libertate, or, o persoană condamnată în prima instanță, fie că a fost sau nu în stare de arest până la acel moment, se găsește în situația stipulată de art. 5 parag. 1 din Convenția europeană, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar și nedefinite.

De remarcat că, instanța de judecată la soluționarea chestiunilor privind aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, obligatoriu constată existența temeiurilor care justifică aplicarea arestării. Soluția se ia printr-o încheiere motivată, adoptată în camera de deliberare. Încheierea primei instanțe sau a instanței de apel privind înlocuirea sau revocarea arestului, precum și refuzul înlocuirii sau revocării arestului în privința inculpatului, cu excepția încheierii privind aplicarea arestului, nu este pasibilă de atacare în instanța ierarhic superioară, deoarece în ședința de judecată inculpatului îi sunt garantate toate drepturile procesuale, or, prevederea unei căi de atac pentru asemenea încheieri ar periclita procesul de judecare a cauzei într-un termen rezonabil.

În altă ordine de idei, încheierile privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive care se judecă conform prevederilor art. 311 și 312 Cod de procedură penală, fac parte din categoria hotărârilor care pot fi atacate cu recurs separat în termen de 3 zile în instanța ierarhic superioară, pe când hotărârile judecătorești care soluționează chestiuni premergătoare fondului cauzei și au fost date în timpul judecății și anume, încheierile prin care instanța dispune asupra cererilor formulate de către părți în ședințele de judecată pot fi atacate cu recurs, de regulă, numai odată cu decizia recurată.

Prin urmare, reieșind din cele expuse și luând în considerație dispozițiile art. 437 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs, Colegiul conchide că încheierea emisă la 17.12.2018 de către Curtea de Apel nu poate fi atacată separat cu recurs, circumstanță care duce la respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 342, 437 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, de către Bejenaru Radic, în propria cauză penală, privind eliberarea ultimului din arest.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 31 ianuarie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun